

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1055/2005

z dnia 27 czerwca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 99 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 252 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu obejmował początkowo rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽³⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾ oraz rezolucję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu ⁽⁵⁾. Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu dowiódł swojej przydatności jako narzędzie dyscypliny budżetowej, przyczyniając się w ten sposób do wysokiej stabilności makroekonomicznej z niską inflacją i niskimi stopami procentowymi, co stanowi niezbędny warunek pobudzenia zrównoważonego wzrostu i tworzenia miejsc pracy.
- (2) W dniu 20 marca 2005 r., Rada przyjęła sprawozdanie zatytułowane „Poprawa wdrażania Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu”, którego celem jest wzmocnienie zarządzania i krajowej odpowiedzialności za ramy fiskalne poprzez umocnienie fundamentów ekonomicznych

i skuteczności Paktu zarówno w sferze prewencyjnej, jak i korygującej, zabezpieczenie stabilności finansów publicznych w długim okresie, wspieranie wzrostu i unikanie nakładania nadmiernych obciążeń na przyszłe pokolenia. Sprawozdanie to zostało zatwierdzone przez Radę Europejską w konkluzjach z dnia 23 marca 2005 r. ⁽⁶⁾, stwierdzających, że sprawozdanie aktualizuje i uzupełnia Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu, którego stanowi obecnie integralną część.

- (3) Zgodnie ze sprawozdaniem Rady ECOFIN z dnia 20 marca 2005 r. zatwierdzonym podczas wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w 2005 r., Państwa Członkowskie, Rada i Komisja potwierdzają swoje zobowiązanie do wdrażania Traktatu i Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu w sposób skuteczny i w odpowiednim czasie, poprzez wzajemne wsparcie i wzajemną presję oraz zaangażowanie w bliską i konstruktywną współpracę w ramach procesu ekonomicznego i finansowego nadzoru mającego na celu zagwarantowanie pewności i skuteczności zasad Paktu.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1466/97 wymaga wprowadzenia zmian w celu umożliwienia pełnego zastosowania uzgodnionych usprawnień we wdrażaniu Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu.
- (5) Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek przestrzegania średniookresowego celu pozycji budżetowych „bliskich równowadze lub nadwyżce” (CTBOIS). W świetle zróżnicowania gospodarczego i budżetowego w Unii, średniookresowy cel budżetowy powinien być zróżnicowany dla poszczególnych Państw Członkowskich w taki sposób, by uwzględnił różnorodność pozycji gospodarczych i budżetowych oraz jej zmiany, jak również ryzyko fiskalne dla stabilności finansów publicznych, także w obliczu przewidywanych zmian demograficznych. Średniookresowy cel budżetowy może odbiegać od CTBOIS dla poszczególnych Państw Członkowskich. Dla Państw Członkowskich należących do strefy EUR i uczestniczących w ERM2 zostałyby zatem zdefiniowane przedział średniookresowych celów budżetowych, różnych dla każdego kraju, w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 14.6.2005, str. 17.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 21 czerwca 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 6.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, str. 1.

⁽⁶⁾ Załącznik 2 do konkluzji Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 22–23 marca 2005 r.

- (6) Należy osiągnąć bardziej symetryczne podejście do polityki fiskalnej w ramach cyklu koniunkturalnego poprzez zwiększenie dyscypliny budżetowej w okresach dobrej koniunktury, mając na celu unikanie polityki procyklicznej i stopniowe osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego. Przestrzeganie średniookresowego celu budżetowego powinno pozwolić Państwu Członkowskim na uporanie się ze zwykłymi wahaniami cyklicznymi koniunktury przy jednoczesnym utrzymaniu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej 3 % PKB oraz zapewnić szybki postęp na drodze ku stabilności finansów. Biorąc pod uwagę powyższe założenia, podejście takie powinno pozostawić przestrzeń dla prowadzenia polityki budżetowej, w szczególności w zakresie inwestycji publicznych.
- (7) Państwa Członkowskie, które nie osiągnęły jeszcze swojego średniookresowego celu budżetowego, powinny podjąć kroki pozwalające na jego osiągnięcie w ramach cyklu koniunkturalnego. W celu osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego Państwa Członkowskie należące do strefy EUR lub uczestniczące w ERM2 powinny realizować coroczną minimalną korektę w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe.
- (8) W celu wzmocnienia zorientowanej na wzrost natury Paktu, przy definiowaniu ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego dla państw, które takiego celu jeszcze nie osiągnęły, i przy dopuszczaniu czasowego odstępstwa od tego celu w przypadku państw, które cel ten już osiągnęły, powinny zostać wzięte pod uwagę znaczące reformy strukturalne mające bezpośredni skutek w postaci długoterminowych oszczędności, w tym poprzez zwiększenie wzrostu potencjalnego, a w związku z tym mające możliwy do zweryfikowania wpływ na długoterminową stabilność finansów publicznych. W celu uniknięcia zahamowania reform strukturalnych, które jednoznacznie poprawiają długookresową stabilność finansów publicznych, należy zwrócić szczególną uwagę na reformy emerytalne wprowadzające system obejmujący kilka filarów, w tym obowiązkowy filar kapitałowy, ponieważ reformy te w okresie ich wdrażania pociągają za sobą krótkookresowe pogorszenie sytuacji finansów publicznych.
- (9) Ostateczne terminy badania programów stabilności i konwergencji przez Radę powinny zostać przedłużone w celu umożliwienia dogłębnej oceny tych programów.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1466/97 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się następujący nagłówek i art. 2a w brzmieniu:

„SEKCJA 1 A

ŚREDNIOOKRESOWE CELE BUDŻETOWE

Artykuł 2a

Każde Państwo Członkowskie posiada zróżnicowany średniookresowy cel dotyczący jego pozycji budżetowej. Te różne dla każdego kraju średniookresowe cele budżetowe mogą odbiegać od wymogu pozycji budżetowej bliskiej równowadze lub nadwyżce. Cele te przewidują margines zabezpieczający przed przekroczeniem przez deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wskaźnika 3 % PKB; zapewniają szybki postęp w osiąganiu stabilności i, biorąc powyższe pod uwagę, zapewniają przestrzeń dla prowadzenia polityki budżetowej, uwzględniając w szczególności potrzeby inwestycji publicznych.

Biorąc pod uwagę te czynniki, dla Państw Członkowskich, które przyjęły walutę euro, oraz dla Państw Członkowskich uczestniczących w ERM2 średniookresowe cele budżetowe dla danego kraju ustalane są w ramach określonego przedziału pomiędzy -1 % PKB a równowagą lub nadwyżką, w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe.

Średniookresowy cel budżetowy Państwa Członkowskiego może zostać zrewidowany przy wprowadzaniu znaczącej reformy strukturalnej, a w każdym przypadku co cztery lata.”;

- 2) w art. 3 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) litera a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) średniookresowy cel budżetowy oraz ścieżkę dostosowania nadwyżki/deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do tego celu, oraz oczekiwany przebieg kształtowania się wskaźnika zadłużenia tego sektora;”

- b) litera c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) szczegółowa i ilościowa ocena środków polityki budżetowej i innych środków polityki gospodarczej podejmowanych lub proponowanych dla osiągnięcia celów programu, obejmująca szczegółową analizę kosztów i korzyści znaczących reform strukturalnych mających bezpośredni skutek w postaci długoterminowych oszczędności, w tym poprzez zwiększenie wzrostu potencjalnego;”;

- c) dodaje się lit. e) w następującym brzmieniu:

„e) jeżeli ma to zastosowanie, przyczyny odstępstwa od wymaganej ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego;”;

3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy zastępuje się akapitami:

„1. W oparciu o oceny przeprowadzone przez Komisję i Komitet ustanowiony na mocy art. 114 Traktatu, Rada, w ramach wielostronnego nadzoru na mocy art. 99 Traktatu, bada średniookresowy cel budżetowy przedstawiony przez dane Państwo Członkowskie, ocenia, czy założenia ekonomiczne programu są wiarygodne, czy ścieżka dostosowania do średniookresowego celu budżetowego jest właściwa i czy środki podejmowane lub proponowane w ramach przestrzegania tej ścieżki są wystarczające do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w ramach cyklu koniunkturalnego.

Oceniając ścieżkę dostosowania do średniookresowego celu budżetowego, Rada bada, czy dane Państwo Członkowskie realizuje wymaganą do osiągnięcia tego celu coroczną korektę salda, w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe, przyjmując 0,5 % PKB jako wartość odniesienia dla tej korekty. Rada bierze pod uwagę, czy w okresach dobrej koniunktury podejmowany jest większy wysiłek dostosowawczy, podczas gdy wysiłek ten może być bardziej ograniczony w okresach złej koniunktury.

Przy definiowaniu ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego dla Państw Członkowskich, które takiego celu jeszcze nie osiągnęły, i dopuszczeniu czasowego odstępstwa od tego celu w przypadku Państw Członkowskich, które cel ten już osiągnęły, Rada bierze pod uwagę wdrażanie znaczących reform strukturalnych mających bezpośredni skutek w postaci długoterminowych oszczędności, w tym poprzez zwiększenie wzrostu potencjalnego, a w związku z tym mających możliwy do zweryfikowania wpływ na długoterminową stabilność finansów publicznych, pod warunkiem że zachowany jest odpowiedni margines zabezpieczający zapewnienie przestrzegania wartości referencyjnej dla deficytu i pod warunkiem że oczekuje się powrotu pozycji budżetowej do średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem.

Szczególne uwagi zwracane są na reformy emerytalne wprowadzające system obejmujący kilka filarów, w tym obowiązkowy filar kapitałowy. Państwom Członkowskim wdrażającym takie reformy zezwala się na odstępstwo od ścieżki dostosowania do ich średniookresowego celu budżetowego lub od samego celu, przy czym odstępstwo to odpowiada kosztowi netto reformy dla filaru publicznego, pod warunkiem że jest ono tymczasowe i że zachowany został odpowiedni margines zabezpieczający przestrzeganie wartości referencyjnej dla deficytu.”;

b) w ust. 2 słowa „dwóch miesięcy” zastępuje się słowami „trzech miesięcy”;

4) w art. 7 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) średniookresowy cel budżetowy oraz ścieżkę dostosowania nadwyżki/deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do tego celu, oraz oczekiwany przebieg kształtowania się wskaźnika zadłużenia tego sektora; średniookresowe cele polityki monetarnej; związek tych celów ze stabilnością cen i kursu walutowego;”

b) litera c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) szczegółowa i ilościowa ocena środków polityki budżetowej i innych środków polityki gospodarczej podejmowanych lub proponowanych dla osiągnięcia celów programu, obejmująca szczegółową analizę kosztów i korzyści znaczących reform strukturalnych mających bezpośredni skutek w postaci długoterminowych oszczędności, w tym poprzez zwiększenie wzrostu potencjalnego;”

c) dodaje się lit. e) w następującym brzmieniu:

„e) jeżeli ma to zastosowanie, przyczyny odstępstwa od wymaganej ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego.”;

5) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy zastępuje się akapitami:

„1. W oparciu o oceny przeprowadzone przez Komisję i Komitet ustanowiony na mocy art. 114 Traktatu, Rada, w ramach wielostronnego nadzoru na mocy art. 99 Traktatu, bada średniookresowy cel budżetowy przedstawiony przez dane Państwo Członkowskie, ocenia, czy założenia ekonomiczne programu są wiarygodne, czy ścieżka dostosowania do średniookresowego celu budżetowego jest właściwa i czy środki podejmowane lub proponowane w ramach przestrzegania tej ścieżki są wystarczające do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w ramach cyklu koniunkturalnego.

Oceniając ścieżkę dostosowania do średniookresowego celu budżetowego, Rada bierze pod uwagę, czy w okresach dobrej koniunktury podejmowany jest większy wysiłek dostosowawczy, podczas gdy wysiłek ten może być bardziej ograniczony w okresach złej koniunktury. W odniesieniu do Państw Członkowskich uczestniczących w ERM2 Rada bada, czy dane Państwo Członkowskie realizuje wymaganą do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego coroczną korektę salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe, przyjmując 0,5 % PKB jako wartość odniesienia.

Przy definiowaniu ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego dla Państw Członkowskich, które takiego celu jeszcze nie osiągnęły, i dopuszczeniu czasowego odstępstwa od tego celu w przypadku Państw Członkowskich, które cel ten już osiągnęły, Rada bierze pod uwagę wdrażanie znaczących reform strukturalnych mających bezpośredni skutek w postaci długoterminowych oszczędności, w tym poprzez zwiększenie wzrostu potencjalnego, a w związku z tym mających możliwy do zweryfikowania wpływ na długoterminową stabilność finansów publicznych, pod warunkiem że zachowany jest odpowiedni margines zabezpieczający zapewnienie przestrzegania wartości referencyjnej dla deficytu i pod warunkiem że oczekuje się powrotu pozycji budżetowej

do średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem.

Szczególna uwaga zwracana jest na reformy emerytalne wprowadzające system obejmujący kilka filarów, w tym obowiązkowy filar kapitałowy. Państwom Członkowskim wdrażającym takie reformy zezwala się na odstępstwo od ścieżki dostosowania do ich średniookresowego celu budżetowego lub od samego celu, przy czym odstępstwo to odpowiada kosztowi netto reformy dla filaru publicznego, pod warunkiem że jest ono tymczasowe i że zachowany został odpowiedni margines zabezpieczający przestrzeganie wartości referencyjnej dla deficytu.”;

- b) w ust. 2 słowa „dwa miesiące” zastępuje się słowami „trzy miesiące”;
- 6) odwołania do art. 103 i art. 109c Traktatu zastępuje się w całym rozporządzeniu odwołaniami odpowiednio do art. 99 i 114.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 2005 r.

W imieniu Rady
J.-C. JUNCKER
Przewodniczący